

מ"ת 28510/08/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבד אל קאדר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 28510-08-20 מדינת ישראל נ' אל קאדר(עציר)

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוחמד עבד אל קאדר (עציר)

החלטה

בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו תקיפה סתם, החזקת סכין שלא כדין וחבלה בכוונה מחמירה.

על פי כתב האישום ביום 21.7.20 בעקבות קטטה בין אחיו ס' יליד 2009 לבין י' יליד 2012, הגיעו המשיב ואביו לביתו של מוסא, אביו של י'. המשיב הגיע למקום בעודו נושא גז מדמיע בתוך מיכל באורך 12 ס"מ ובקוטר 4-3 ס"מ. לאחר מכן פרצה קטטה בין משפחת המתלון - אחיו של מוסא המתגורר מתחת לביתו של מוסא, למשפחת המשיב. במסגרת הקטטה ריסס המשיב את הגז המדמיע לעבר משפחת המתלון כך שהם נחנקו. במהלך הקטטה נפגעו המשיב ואביו על ידי אדם שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה ונזקקו לתפרים. האב נפגע בכתפו.

באותו הערב בתיווכם של אחרים הסכימו האב והמתלון שלא יפגעו זה בזה וזאת עד ליום שני שלאחר מכן שאז תיערך ביניהם "סולחה".

2. למחרת, 22.7.20 בשעה 15.00 לערך, נסע המתלון ברכבו דרך כביש בגין ממקום עבודתו לעבר ביתו בכפר איכסא. באותה עת נסעו גם המשיב, אביו ומוחמד לקיאניה בכביש בגין מכון הר נוף לעבר בית איכסא. המשיב ישב במושב האחורי החזיק סכין מתקפלת בצבע שחור באורך של 15 ס"מ.

כ-300 מטר לאחר הפניה ימינה משדרות גולדה מאיר, לאחר שזיהה את המתלון כשהוא נוסע ברכבו, עקף האב את המתלון וחסם את המשך נסיעתו באופן שאילץ אותו לעצור את רכבו.

מיד לאחר מכן יצא המשיב מהרכב בעודו מחזיק בסכין והתקרב למושב הנהג של הרכב בו ישב המתלון. המשיב ניסה לדקור את המתלון בצווארו דרך חלון הרכב פעמיים ואולם המתלון גונן על פניו וראשו באמצעות ידיו כך שהמשיב גרם אך לחתכים בידיו של המתלון. אז פתח המשיב את דלת הרכב ודקר את המתלון 3 דקירות נוספות ברגלו השמאלית. המשיב חדל ממעשיו רק מאחר ולקיאניה שראה את מעשיו הגיע מאחוריו והחל להרחיקו בכח מהמתלון. באותה עת המתלון שילב את רכבו להילוך אחורי ונמלט מהמקום.

3. המתלון מיהר ליסוע לשערי צדק. בעת הנסיעה על כביש בגין צפון וכתוצאה מהפגיעות שספג אבד המתלון את ההכרה וגרם לתאונת דרכים בה היו מעורבים ארבעה כלי רכב אחרים. לאחר מכן פונה המתלון לבית החולים בעודו בהכרה מעורפלת וסובל מדימום מאסיבי מחבלותיו.

כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו למתלון שני חתכים באמה שמאל וכן שלוש דקירות בירך שמאל. בבית החולים טופל המתלון בשתי מנות דם, בשטיפות וסגירת פצעים עם סיכות והוא אושפז להשגחה עד ליום 26.7.20.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב וכן טען לאפליה חמורה בהעמדה לדין בשל כך שמעורבים נוספים מהצד השני באירוע חמור בהרבה שאירע אחרי המתואר בכתב האישום, נמצאים בביתם.

ראיות לכאורה

5. ב"כ המבקשת היפנתה לעניין האירוע שאירע ביום 21.7.20, ולכך שהמשיב ריסס בגז להודעתה של אשת המתלון, סמאח קאק. עוד היפנתה להודעותיהם של האב ושל איאד ראוף על ההודנה שהתגבשה באותו הערב.

באשר לאירוע הדקירה מיום 22.7.20, לעניין עצם הדקירות היפנתה ב"כ המבקשת להודעותיו של המתלון. לעניין זהות הדוקר היפנתה להודעתו של לקיאניה, לדו"ח ההובלה ולעדויות אביו של המשיב. גם המשיב עצמו קשר עצמו לאירוע ואישר כי באמת יצא מהרכב אך לדבריו בא אל המתלון רק על מנת לצעוק. עוד נטען כי מהמסמכים הרפואיים עולה עצם הדקירה ומעדויות ודוחות הפעולה של השוטרים עולה כי המשיב היה דקור.

ב"כ המבקשת הפנתה בנוסף להודעות חוץ של הנאשם.

6. ב"כ המשיב היפנה לסתירות בגרסאות השונות של המשיב. לכך שבשתי ההודעות הראשונות הוא מתאר 3 שתקפו אותו עם סכינים ושהוא אינו מכיר אותם אך אם יראה אותם יזהה. זאת, כאשר אחד מהם החזיק סכין שחורה והאחר משהוא כמו חרב. רק בהודעה השלישית עולה כי הוא כן מכיר אותם, ובהודעה נוספת כי מי שבא לדקור אותו הוא מי שהתיז את הגז באירוע הראשון. בהמשך כשנחקר לגבי הסתירות הוא לא מצליח לספק הסבר. לטענת ב"כ המשיב כנראה נדקר המתלון לפני או אחרי שפגש את הנאשם ואביו על הכביש ויש לאמץ את האמור בשתי הודעותיו הראשונות.

אשר לכוונה לפגוע בראש או בגרון נטען כי הראיות בעניין זה מתבססות על הודעותיו של המתלון בו לא ניתן ליתן אמון.

הכרעה

7. האירוע אשר התרחש ביום 21.7.20 ובמהלכו התיז המשיב את הגז המדמיע מתוך המיכל מתואר בהודעתה מיום 26.7.20 של סמאח קאק, אשת המתלון (ש' 32-34; 59-68). ב"כ המשיב לא חלק על כך שהמשיב הוא מי שהתיז את הגז ואף המשיב עצמו בעדותו מאשר זאת (הודעה מיום 2.8.20, ש' 13; 51-52).

8. אשר לאירוע הדקירה מיום 22.7.20.

המתלון עצמו מתאר בהודעתו הראשונה מיום האירוע אשר נגבית בבית החולים כי במהלך נסיעתו לבית איכסא, נכנס

מתחת לגשר של ליפתא, רכב מסוג טנדר טויוטה לבן נתן לו לעקוף אותו ולאחר שעקף אותו, הרכב חסם אותו, ירדו ממנו אנשים ואז נדקר. הוא מתאר כיצד היה "כולו דם" ורצה להגיע לבית החולים ולאחר מכן אינו יודע מה קרה והוא מצא עצמו באמבולנס בדרך לבית החולים. גם בארבעת ההודעות הנוספות הנגבות ממנו, הוא מתאר את האירוע בו נדקר.

כשנשאל מי דקר אותו בדיוק הוא אומר שזה שישב מאחור ברכב, גבוה ורזה עם שיער שחור, לא הנהג הנמוך ולא האיש עם השיער הלבן שישב ליד הנהג. כבר אז הוא מתאר כי הרים את יד שמאל כדי להגן על עצמו ונדקר ביד פעמיים ושלוש דקירות ברגל שמאל (עמ' 4 להודעה).

מחמד לקיאניה מספר בהודעה מיום 26.7.20 כיצד ביום האירוע נסע בטנדר טויוטה לבן עם אביו של המשיב ועם המשיב שישב מאחור, כשהוא עצמו ישב ליד הנהג, אביו של המשיב (ש' 22). בדרך חלף על פניהם רכב עם המתלון, קרוב לבגין בדרך לליפתא. אביו של המשיב עקף את הרכב, חסם אותו, ואז קפץ המשיב מהרכב והתחיל להרביץ למתלון. באותו הרגע לדבריו הוא ירד מהרכב ותפס אותו, דלת רכבו של המתלון היתה פתוחה ואז המתלון ברח משם עם הרכב. הדבר אירע לדבריו בין השעות 15.30-17.00 (ש' 11-20, 39, 44). בהמשך הוא מציין כי כשלקח את המשיב אחורה לא ראה מה יש לו בידיים אך ראה כי המתלון מדמם (ש' 81-83; 86 - 94). הוא חוזר על התיאור של הנסיעה, החסימה של הרכב בו נסע המתלון ותקיפתו על ידי המשיב בדו"ח הובלה והצבעה מיום 26.7.20.

גם אביו של המשיב עזאם עבד אלקאדר מתאר בהודעתו מיום 2.8.20 כיצד נסע בטנדר הטויוטה הלבן וזיהה את המתלון תוך כדי נסיעה, כיצד עצר בצד הדרך וכיצד עצר גם המתלון. עוד הוא מתאר כי לקיאניה ירד גם הוא מהרכב ודחף את הבן שלו כי רצה להרחיק אותו מהאוטו של המתלון ולאחר מכן החל המתלון בנסיעה בפנים כעוסות (ש' 39-49). הוא מתאר כי הבן ירד כועס מהרכב כי האשים את המתלון שהרביץ לאביו ולאחיו (ר' ש' 112-117; ש' 160-167). לדבריו לקיאניה ראה טוב יותר את האירוע כי הוא הגיע אל המשיב לפניו (ש' 130).

המשיב עצמו מתאר בהודעה מיום 2.8.20 את האירוע בו עצר אביו את הרכב ליד רכבו של המתלון, כי הוא עצמו התעצבן, ירד מהרכב פתח את הדלת של רכב המתלון ולדבריו החל לצעוק עליו. הוא מתאר כיצד תפס אותו הנוסע הנוסף שהיה עימם ברכב והחזיר אותו לאוטו (ש' 108-111). בחקירתו השניה מיום 9.8.20 שתק.

ראוץ כסוואני מספר בהודעתו מיום 4.8.20 כיצד סיפר לו המשיב כי דקר את המתלון בידיים וברגליים 6-7 פעמים (ש' 30-31; 50-51; 65-66). בנוסף, לדבריו, כשהסיע את המשיב על מנת להרחיקו מהכפר בעקבות האירוע, הם עצרו בדרך והמשיב הראה לו איפוא דקר את המתלון, ואז בדיוק פגשו שני חברים של המשיב והמשיב הראה להם סכין שהחזיק ואמר כי "נתתי לעיסא והוא מת" (ש' 33-38; 51-52).

גם עבד אלרחים קיסוואני מתאר בהודעה מיום 30.7.20 כי שמע את המשיב אומר, במהלך השיחה על ההודנה שהופרה, כי ירד מהאוטו ודקר (ש' 169-170).

9. את הסכין בה נעשה שימוש מתאר המתלון בהודעתו השניה מיום 23.7.20, ש' 67-68 ובהודעתו הרביעית מיום 3.8.20 (ש' 113).

פציעות המתלון נשוא כתב האישום מתוארות בתעוד הרפואי מיום האירוע (שעה 17.00).

תיעוד התאונה שהתרחשה בין רכבו של המתלון לבין רכבים נוספים בכביש בגין דרום כאשר המתלון נמצא ברכב

כשהוא דקור מצויה בדו"ח פעולה של השוטר דרורי אור ובהודעה שנמסרה על ידו.

10. די בכל האמור כדי להקים תשתית ראיתית לכאורית מספקת לשלב זה למיוחס למשיב. גם אם לקיאניה לא ראה את המשיב דוקר את המתלון, מהראיות עולה לכאורה בעוצמה לא מבוטלת כי באירוע זה בו נחסם רכבו של המתלון והמשיב רץ לעבר הרכב, נדקר המתלון. העיד על כך המתלון עצמו, תמיכה לכך מצויה בעדותו של לקיאניה ולפיה כשמשיב את המשיב היה דם ברכב, וכן אירוע התאונה בסמוך לאחר מכן בה נמצא המשיב ברכבו כשהוא דקור תומך אף הוא בכך. זהותו של המשיב כמי שדקר עולה מעדותו של המתלון, נתמכת בהודעתו של לקיאניה ובהודעות החוץ של המשיב.

11. טענותיו של ב"כ המשיב בכל הנוגע לסתירות הקיימות בין ההודעות של המתלון, אין בהן כדי לגרוע מליבת הסיפור שהיא עקבית.

המתלון מסר 5 הודעות.

אירוע הדקירה שהתרחש בעקבות חסימת רכבו של המתלון על ידי רכב הטיוטה, על ידי מי שישב במושב האחורי ברכב, מתואר כבר בהודעתו הראשונה של המתלון הנגבית פחות משלוש שעות לאחר האירוע בבית החולים ואשר בה נרשם כי מהרכב ירדו שלושה אנשים עם סכינים. כשנשאל מי דקר אותו בדיוק אומר המתלון שזה מי שישב מאחור ברכב, גבוה ורזה עם שיער שחור, לא הנהג הנמוך ולא האיש עם השיער הלבן שישב ליד הנהג. כבר אז הוא מתאר כי הרים את יד שמאל כדי להגן על עצמו ונדקר ביד פעמיים ושלוש דקירות ברגל שמאל (עמ' 4 להודעה). באותה הודעה הוא גם אומר שהנמוך החזיק משהוא כמו חרב והוא לא ראה שלאדם השלישי יש משהוא (עמ' 5 להודעה).

בהודעתו השניה יום לאחר מכן (23.7.20) הוא מתאר כי מי שדקר אותו הוא הבחור הצעיר שישב מאחור וירד עם סכין מהרכב (ש' 35-37; 66-67) וכי הנהג ירד "עם מקל כזה כמו עצם בצבע שחור". הוא גם מתאר את הסכין בה נדקר (ש' 67-72).

אלו הן שתי ההודעות להן מבקש ב"כ המשיב ליתן משקל. עולה מהן לכאורה כי מי שדקר את המתלון הוא הבחור הצעיר שישב מאחור ברכב. לא הנהג, ולא האיש עם השיער הלבן שישב לידו.

בהודעה השלישית מיום 26.7.20 מתאר המתלון את הניסיון לדקור בצוואר, את הדקירה ביד ואת הדקירות ברגל באותו אירוע (ש' 57-59).

בהודעתו הרביעית מיום 3.8.20 הוא חוזר על כך שאם לא היה מגן עם היד היה נדקר בראש או בגרון ועל כך שנדקר באותו אירוע ביד פעמיים ושלוש פעמים ברגל (ש' 65-67). עוד הוא חוזר על כך שראה כי הנהג החזיק משהוא ביד (ש' 91) ומתאר את הסכין בה נדקר כסכין שחורה נפתחת (ש' 113).

בהודעתו החמישית מיום 11.8.20 הוא אומר שאולי השוטר טעה כשרשם בהודעה הראשונה שלכל השלושה היו סכינים וכשנשאל לגבי מי שהחזיק משהוא דמוי חרב הוא משיב כי "נכון זה מה שהיה. לבחור הנמוך היה משהו ביד, לא יודע בדיוק מה".

12. הסתירות להן מפנה ב"כ המשיב הן מינוריות ואין בהן כדי לגרוע ממשקלן של הראיות לכאורה לגבי ליבת האירוע. כאמור כבר באותה הודעה ראשונה אומר המתלון כי למעשה ראה רק את הבחור שישב מאחור עם סכין, כי לנהג היה

חפץ וכי לא ראה שהאדם השלישי החזיק במשהוא. הוא מחזיק בגירסא זו עד להודעתו האחרונה.

אשר לזהוי המשיבים. המתלונן לאורך כל הודעותיו מציין כי אין לו היכרות עם המשיב ועם אביו. עם זאת, כבר בהודעתו השניה כשנשאל אם יתכן שנדקר על ידי מי שהתיז גז יום קודם לכן הוא מציין שהדבר אפשרי, ובהודעה מאוחרת יותר הוא אומר שראה אותו לראשונה יום קודם כשהתיז את הגז. הזהוי שבהודעה השלישית כעולה ממנה הוא לאחר שנמסר לו על ידי מי ממקורביו זהות הנהג והדוקר. אכן בשתי הודעותיו הראשונות הוא אינו מפרט כי לקיאניה אותו הוא מכיר היה אחד מהשלושה, אך מדובר באירוע תקיפה שהתרחש במהירות, מי שהיה בסמוך אל המתלונן שהיה ברכב הוא לכאורה המשיב ובנסיבות אלו אי זהויו של לקיאניה כאחד מהשלושה אין בו כדי לפגום בגירסא מה גם שאין מחלוקת כי לקיאניה היה ברכב.

יתכן כמובן שההסבר לאי זהויו הוא אחר, אך אין בכך כאמור כדי לגרוע מהראיות לגבי עצם קיומו של האירוע כאשר כל הנוכחים בו מאשרים את נוכחותם במקום.

אכיפה בררנית.

13. ב"כ המשיב היפנה לכך שבשני אירועים שהתרחשו בעקבות האירוע נשוא כתב האישום ובמהלכם נפגעו אנשים בצורה חמורה יותר, לא נעצרו הפוגעים.

לטענת המבקשת אין המדובר באכיפה בררנית אלא בפער ראייתי, החקירה לגבי האירועים הנוספים לא הסתיימה ומכל מקום הדיון בעניין זה רלוונטי לתיק העיקרי.

14. כבר נפסק כי דרך המלך להעלאת הטענה בדבר אכיפה בררנית היא במסגרת התיק העיקרי ולא במסגרת הבקשה למעצר עד לתום ההליכים. בפרט הדברים אמורים כאשר הטענה נוגעת לעצם ההחלטה להגיש כתב אישום כנגד חלק מהמעורבים בלבד (ר' בש"פ 7148/12 עז אלדין כנאנה נ. מדינת ישראל; בש"פ 5764/19 עמר נ. מדינת ישראל; בש"פ 4068/15 מלכה נ. מדינת ישראל). בענייננו מתייחסת הטענה לא לאירוע נשוא כתב האישום אלא לאירועים אחרים שהתרחשו מאוחר יותר באותו היום במקומות אחרים. המאשימה ציינה כי החקירה טרם הסתיימה וכי קיים פער ראייתי בכל הנוגע לאותם אירועים מהמקרה נשוא כתב האישום. בנסיבות אלו, אין זה המקרה לחרוג מהכלל לפיו דין הטענה להתברר במסגרת התיק העיקרי.

עילת מעצר וחלופה

15. לטענת המבקשת מעבר למסוכנות הסטאטוטורית, נסיבות המקרה מלמדות על מסוכנות גבוהה ואין בכוחה של חלופת מעצר לאיין את המסוכנות.

לטענת ב"כ המשיב מדובר בנער צעיר בן 19 נעדר עבר פלילי, שבמקרה הכי גרוע לקח קשה את התפרים שעשו לו ולאביו יום קודם, והוא ראה את המתלונן, איבד את שלוות רוחו ודקר אותו מספר קטן של פעמים באיברים לא חיוניים. מדובר בנסיבות המפריכות את חזקת המסוכנות הסטאטוטורית. בנוסף הוא נמצא כבר שבועיים וחצי במעצר. בנסיבות, כך נטען, יש להסתפק בחלופה אף ללא איזוק.

16. בענייננו קיימת חזקת מסוכנות סטאטוטורית שבזדאי אינה נסתרת. מדובר באירוע אלים ביותר שלא התרחש במהלך קטטה אלא יום לאחר מכן ובמזל לא הסתיים בצורה חמורה יותר.

בנסיבות אלו יש מקום להערכת המסוכנות הנשקפת מהמשיב ויכולתה של חלופת מעצר להפיגה על ידי הגורם המקצועי האמון על כך.

לפיכך מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר מעצר בענייננו של המשיב

הבקשה נקבעת לדיון נוסף ליום 6.9.20 בשעה 10.00 בפני השופט הדן בבקשה.

יש לזמן משב"ס.

המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הערבית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן אשר יכין את התסקיר עד למועד הדיון.

ניתנה היום, א' אלול תש"פ, 21 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.